

schiedener successiver Handlungen auf Einen Handelnden: क्रमिकै-
गतानां तु गुम्फः कारकदीपकम् KUALAJ. 117, a. Beispiel: गच्छत्यागच्छ-
ति पुनः पान्थः पश्यति पृच्छति und Spr. 1379.

कारकवाद (1. का^० 3. + वाद्) m. Titel einer Abhandlung über die
Casusbegriffe Verz. d. Oxf. H. 246, a, No. 618.

कारकव्याख्या f. desgl. HALL 38.

कारकव्यूह m. desgl. ebend.

1. कारण 1) a) füge noch *Motiv* hinzu. धर्मश्चेदस्ति कारणम् Spr. 2410.
पस्यात्मापि न कारणम् 2366. Sp. 234, Z. 28 füge noch bei ^०मत्स्य Būg.
P. 10, 40, 17. ^०मातङ्गी KATHās. 112, 87. In der Medicin der Grund —,
die Veranlassung einer Krankheit, = निमित्त, हेतु, आयतन, प्रत्यय, उ-
त्थान Verz. d. Oxf. H. 303, b, 18. 312, a, 18. अकारणक adj. keine Ur-
sache habend SARVADARĢANAS. 120, 7. — c) अमित्रं नैव मुञ्चेत् वदतं का-
रणान्यपि Spr. 3336. (कलौ) धर्मन्यायव्यवस्थायां कारणं बलमेव हि
Bhāg. P. 12, 2, 2. — d) येन तस्य वयं कुर्मो निर्णयं कारणं तथा Mittel Spr.
1013. — k) in der Dramatik der eigentliche Anfang der Haupthandlung
Sāh. D. 349. — l) Bedingung KATHās. 112, 178. — 2) c) Handlung
(= क्रिया Schol.): अधर्मकारणानि: MBh. 12, 12070. — 3) adj. machend;
vgl. पूर्ण^०.

कारणता SARVADARĢANAS. 94, 26.

कारणतावाद oder कारणताविचार m. Titel einer Abhandlung HALL 43.

कारणत्व WEBER, RĀMAT. Up. 289. SARVADARĢANAS. 90, 10.

कारणमाला KUALAJ. 111, b. PRATĀPAR. 103, a. Beispiel: विद्यया वि-
नयोत्कर्षो विनयेन गुणार्जनम् । गुणैः प्रज्ञानुरागश्च क्रमो ऽयं काकतीश्वरे ॥
und Spr. 3038.

कारणशरीर Vedāntas. (Allah.) No. 27.

कारणान्तेपि (1. कारण + अन्ते) m. in der Rhetorik eine Erklärung,
dass man Etwas nicht als Grund einer Erscheinung gelten lasse, KĀVYād.
2, 132. Beispiel Spr. 3639. 4036 (dieser Spruch zugleich ein Beispiel
für ein कार्यान्तेपि).

कारणाध्या f. (sc. कला) s. oben u. कला 8).

कारणिक vgl. काल^०.

कारण्ड m. = कारणडव R. 7, 31, 21.

कारण्डव्यूह m. = कार^० Verz. d. Oxf. H. 403, a, No. 1.

कारव m. N. pr. eines Mannes; pl. Sāmśk. K. 184, a, 2.

कारवेष्टी f. = नुदकारवेष्टम् CKDr.

कारस्कर 1) Verz. d. Oxf. H. 103, b, 39. 106, a, 1. — MBh. 2, 1804 ist
zu 2) zu stellen.

कारा 1) Daçak. in BENF. Chr. 198, 9. ^०स्य KATHās. 118, 186.

कारागार MED. t. 16.

कारागृह KATHās. 67, 42. 101, 289. 119, 40.

कारि 2) KĀTH. 11, 10. TBr. Comm. 2, 364, 12. कारीर्यध्ययन, कारी-
रीव्रत Ind. St. 3, 393.

1. कार 1) subst. M. 8, 360. कारवो ऽपि यं विश्वकर्मत्युपासते Verz. d.
Oxf. H. 242, b, No. 399. भवेत् प्रूढः कारुकाटक्रियाम् Būg. P. 11, 17, 48.
कारवः प्रतिलोमत्रविशेषाः वुरुडादयः Schol. कारुभिः शुद्धिस्तत्रास्यान्म-
पाचयत् so v. a. Küche KATHās. 112, 184.

कारुक VARĀH. BṚH. S. 3, 29. 87, 32. BṚH. 18, 3.

कारुपिडका (u. कारुपडो) H. an. 3, 217. MED. k. 91. n. 69.

कारुण्य adj. trefflich, preiswürdig (Comm.): तस्मात्पूर्वपत्नी ऽपरपत्ना-
त्कारुण्यतरः TBr. 2, 2, 3, 2.

कारुण्यसूत्र Titel eines Sūtra HALL 143.

कारुण्य (1. कारु + पय) m. N. pr. einer Gegend R. 7, 102, 5. पाश्चा-
त्यैदीच्यदेशविशेषः Schol.

कारुष s. u. कावृष am Ende.

कावृषक, die ed. Bomb. richtig कावृ^०.

कारिणिन् m. v. l. für कारोणिन् HALL 16.

कारोतर ÇĀṆKE Br. 2, 7. Beschreibung desselben TBr. Comm. 2, 670, 4.

कारितम् die oben auf schwimmenden geistigsten Theile gebrannter Ge-
tränke; vgl. माण्ड.

कार्काण्य von कृष्ण als आयस्थान gaṇa गृण्डिकादि zu P. 4, 3, 76.

कार्काट (KATHās. 36, 350. 386) und कार्काटका (353) m. N. pr. eines
Schlangendämons, = क^०.

कार्पाण्यस Ind. St. 3, 213, a. PAÑĀV. Br. 13, 11, 13.

कार्पाट adj. zu Karpātā in Beziehung stehend: ^०भाषा Verz. d. Oxf.
H. 323, b, 33.

कार्तियश Ind. St. 3, 213, a. PAÑĀV. Br. 14, 3, 21. 23.

कार्तियुग MBh. 12, 2681.

कार्तवीर्य, ^०मन्त्र Verz. d. Oxf. H. 100, a, 9.

कार्तवेश n. N. eines Sāman (auch an der angeführten Stelle) Ind.
St. 3, 213, a.

कार्तात्तिक Daçak. 88, 13.

कार्तार्घ्य (von कृतार्थ) n. Erreichung des Zieles Sāh. D. 212, 15. 213, 13.

कार्तिक 1) a) ^०माहात्म्य Verz. d. Oxf. H. 14, b, 27. 13, b, No. 39. ^०मा-
समाहात्म्य 302, a, 4. — b) lies metron. st. patron. und vgl. Verz. d. Oxf.
H. 26, a, 7. fgg. — d) N. pr. eines medic. Autors Verz. d. Oxf. H. 311.
b, 29. 314, b, 6 v. u. — 2) VARĀH. BṚH. S. 3, 69. — 3) m. (sc. घट्ट) und
n. (sc. वर्ष) N. des ersten Jahres in der 12jährigen Umlaufzeit des Ju-
piters VARĀH. BṚH. S. 8, 2. fg. — 4) f. ई die Çakti des Kārttikeja Verz. d.
Oxf. H. 23, b, N. 5. — 5) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 39, b, 24.

कार्तिकमहिम्न m. die Herrlichkeit des Monats Kārttika, Titel
einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 336, b, No. 846.

कार्तिकिय, ^०व्रत Verz. d. Oxf. H. 31, b, 6. Verfasser eines Prāti-
çākha zur Taittirijasañhitā Ind. St. 4, 332.

कार्तिकि adj. zu einem Kṛdanta in Beziehung stehend, eine solche
Wordform bildend: कप्रत्यय CKDr. u. नुद.

कार्दमेय (von कर्दम) m. patron. IIa's R. 7, 87, 19. 89, 20.

कार्दमि (wie eben) m. dass. R. 7, 87, 29.

कार्पटिक ist ein im Dienste eines Fürsten stehender Bettler. KATHās.
33, 2. 8. 12. 76. 77 (hier zugleich N. pr. eines solchen Bettlers). 81. 7.
10. 11. 123, 4. fgg. 124, 33. KĀÇIKH. 12, 14. 26. 41. 30, 66 nach BENFEY in
Gött. gel. Anz. 1860, S. 739. Nach HALĀJ. 2, 194 Betrüger, Schelm;
चाटा: कार्पटिका: क्रूरा: BUAVISHJA-P. bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. मर्मविद्
derjenige, der die schwachen Seiten eines Menschen kennt.

कार्पटिन् KATHās. 124, 69 fehlerhaft für कर्पटिन्.

कार्पण्य 1) अकार्पण्यमशनम् nicht mit Erniedrigung verbunden Spr.